

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2952

Vragen van het lid **Teeven** (VVD) aan de minister van Justitie over *het bericht «Hof schrappt tbs kinderverkrachter»*. (Ingezonden 1 mei 2009)

1 Bent u bekend met het artikel «Hof schrappt tbs kinderverkrachter»?¹

2 Is de berichtgeving waar dat het Hof tbs heeft geschrapt omdat de zedendelinquent niet wilde meewerken aan een onderzoek naar zijn geestesvermogens?

3 Was er in eerste aanleg al onderzoek gedaan naar de geestesvermogens van de delinquent?

4 Indien er onderzoek was gedaan, luidde het advies dat de desbetreffende persoon in een tbs-inrichting geplaatst dient te worden?

5 Moet het Hof dan voor hoger beroep wederom een dergelijk onderzoek verrichten? Of kan, vanwege het beheersen van tijd en kosten, het onderzoek uit eerste aanleg gebruikt worden?

¹ AD.nl, 28 april 2009
http://www.ad.nl/binnenland/3181069/Hof_schrapt_tbs_kinderverkrachter.html?pageNavType=all

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 16 juni 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2758

1
Ja.

2 De uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 28 april 2009 is gepubliceerd op de website rechtspraak.nl onder nummer LJN: BL2414. Het Hof heeft blijkens het arrest geen TBS opgelegd omdat de (in eerste aanleg) over de verdachte opgemaakte rapporten «onvoldoende zwaarwegende argumenten bieden om de conclusie te wettigen dat bij verdachte tijdens het begaan van het bewezenverklarde feit een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond» en «uit het onderzoek ter terechtzitting het bestaan van een ziekelijke stoornis en/of een gebrekkige ontwikkeling van de geestvermogens van verdachte evenmin overigens is kunnen worden vastgesteld». Het Hof heeft voor het feit de maximale gevangenisstraf opgelegd. Voor het overige verwijs ik naar het arrest.

3
Ja er was al onderzoek gedaan. De Rechtbank te Breda heeft op

29 februari 2008 uitspraak gedaan. Deze uitspraak is gepubliceerd op de website rechtspraak.nl onder nummer LJN: BC5372. Hieruit kan worden afgeleid dat in eerste aanleg onderzoek is gedaan naar de geestvermogens van de verdachte.

4 Het Pieter Baan Centrum (PBC) heeft betrokkene klinisch onderzocht. Het PBC brengt alleen advies uit over het bestaan van een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis en de mate van toerekeningsvatbaarheid. Daarnaast wordt er advies gegeven over het recidivegevaar indien er sprake is van een stoornis en hoe dit gevaar kan worden beperkt. Het is aan de rechter voorbehouden een uitspraak te doen over het feit of er een tbs-maatregel opgelegd moet worden. Uit de genoemde uitspraak van de Rechtbank Breda blijkt dat het PBC heeft vastgesteld dat de verdachte heeft geweigerd om aan een onderzoek mee te werken en ieder gesprek heeft geweigerd en dat het PBC daarom vanuit zijn professie niet kan concluderen of verdachte een geestelijke stoornis heeft. Voorts blijkt uit de uitspraak dat de verdachte ook door een tweede

psycholoog is onderzocht. In de uitspraak wordt vermeld dat deze psycholoog concludeert dat sprake is van een stoornis van de geestvermogens en dat deze oplegging van de tbs-maatregel met dwangverpleging onafwendbaar acht. Zoals aangegeven bij het antwoord op vraag 2 achtte het Hof onvoldoende grond voor oplegging van de tbs-maatregel.

5

Het onderzoek dat in eerste aanleg is verricht, kan ook in hoger beroep worden gebruikt als is voldaan aan de vereisten van art. 37a, derde lid, juncto art. 37, tweede lid Sr. Dit betekent dat het onderzoek in hoger beroep kan worden gebruikt als het betreffende rapport bij de aanvang van de terechtzitting (dus niet ten tijde van uitspraak) in hoger beroep nog geen jaar oud is. Een adviesrapport dat eerder dan een jaar voor de aanvang van het onderzoek ter terechtzitting is gedagtekend, kan slechts worden gebruikt met instemming van het Openbaar Ministerie en de verdachte. Opmerking verdient nog dat deze eis volgens art. 37, derde lid, Sr niet geldt in het geval van een verdachte die weigert te worden onderzocht. In dat geval kan dus wel van oudere rapportages gebruik worden gemaakt (zie bijv. HR 4 april 2006, LJN: AV0404). In het geval van een weigerende observandus kan de maatregel van terbeschikkingstelling worden opgelegd als de rechter, desondanks en bijvoorbeeld uit ouder onderzoek of rapportages naar aanleiding van observaties, kan vaststellen dat bij een verdachte ten tijde van het begaan van het strafbare feit een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond.